

מדוע כינה דויד הכהן את ייגאל יודין פושע

ואיזו הבטחה לא הבטיח מנחם בגין?



נהגו של ראש-הממשלה, מנחם בגין, המתיין, בחברת העיתונאים, לסיוס ישיבת הממשלה. דמתי החליט להשתעשע במיקרופונים שהציבו העיתונאים לקראת צאתו של בגין, ואמר: "עכשיו אני יודע איך מרגיש הבוס שלי, כאשר עליו להתייצב מול המיקרופונים האלה כדי לתת הצהרות לעיתונות. אני מעדיף להמשיך להיות נהג."

מנחם דמתי

שלה במצריים, לשם יצאה השבוע.

הבדיחה המהלכת במדינה, אחריו שהשר יצחק מרזוקי הסיר את מועמדותו לכהונת שר-החוץ, מספרת כי אחד השרים אמר על כך ש-90% מכישוריו היו מכף רגלו עד האף. מן המצח והלאה לא היו לו בכלל כישורים.

בישיבת הממשלה בשבוע שעבר דובר בין היתר על מצע המפלגה הדמוקרטית בארצות-הברית, הקובע שיש לראות בירושלים את בירת ישראל ושיש להעביר את שגרירות ארצות-הברית לתחור מיה. הגיב על כך סגן-ראש הממשלה, שימחה ארליך: "צריך להיזהר ממה שכתוב במצעים". אמר לו מודעי: "אתה מתכוון לאמריקה?" ענה ארליך: "לא, אני מתכוון לישראל."

בקול ישראל מתלוצצים על הכוונה להנהיג תוכנית טל-וויזיה יומית בשם בוקר טוב ישראל. אמורים שהרעיון הוא של ישראל בהן, דוברו של שר-החנינון זבולון המר. בר-קר אחד בא המר למישרדו ואמר: "בוקר טוב ישראל." או צץ הרעיון בראשו של כהן.

מי בעיתונאים שהמפתח לחידוש שיחות האוטונומיה עם מצריים נמצא בכיסו, והנציג האמריקאי, סול לינובוין, בא לכאן כדי למצוא אותו. הביטו על הכיס שלי, אין בו שום מפתח. המפתח נמצא אצל השכן שלי, סאדאת."

למישע הנחייתו של בגין לשריו, להלך בקומה זקנה פה הרף עזיבת השגרירות את ירושלים, העירה ח"כ חייקה גרוסמן ממפ"ם: "רק אם הוא ירש להם בקביעות את התקווה, יצליח בגין לשרור על קומתם הזקופה של שריו."

על תוכניתו של בגין להעביר את לישכתו למיורח-ירושלים, הגיב ח"כ שימרון כרמל: "בגין הוא גדי השואג כאריה, אך טוב היה עושה לו פעל כאריה בעור של גדי."

בתוכנית הרדיו הטור השבועי סיפר יושב-ראש מטה הבחירות של מפלגת העבודה, אהרון הראל, למראיין איתן דנציג, כי הוא כותב ספר בשם עלייתה ונפילתה של מפלגת העבודה. "בערב המיפלה של המפלגה ירדתי עם שימרון פרס לרחוב, ואנשים שפגשנו בהם ירקו בפרצופנו. אז בא לי הרעיון לכתוב את הספר, שיגלה פרטים שאיש עדיין לא יודע אותם על הימפלגה". אמר. במיפלה סבורים כי הספר יהיה תשובה

פעמים לרוחב הנהר, עד שסיימו את שיחתם.

מי שהיה נציב-שירות המדינה, אברהם (רמי) פרידמן, סיפר שהיה נוכח בשבוע שעבר בהרצאה של ראש-הממשלה מנחם בגין. המרצה טען שהליכוד הבטיח 400 הבטחות, ושאת כולן מיר לא מאז עלותו לשלטון. מיר שהו מהקהל קרא: "רק הבטיחה אחת לא הבטחת!" והסביר אחר-כך שכונתו להבטיח זה של בגין, שיתפטר בקרוב.

פרידמן נזכר כי כאשר כיהנה גולדה מאיר כראש ממשלה השתתפה בהרמת כור סית לכבוד יום-הולדתו של אחד מעסקני המערך. כשהושמעה הברכה השיגרתית "עד מאה ועשרים", לחשה גולדה: "בסדר, אבל שיעשה את זה מהר."

אחרי ששגריר ישראל במצריים, אליהו בן-אלי, נפגש לשעתיים עם הנשיא אנוור אל-סאדאת, הוא מיהר לבוא לישראל, כדי לדווח לראש-הממשלה על פרטי השיחה, אך לא הביא עימו איגרת כלשהי מהנשיא המצרי. בהגיעו לנמל-התעופה בקאהיר, כדי לתפוס מטוס לתל-אביב, פגש בבלדר של מישרד-החוץ המצרי, שנשא עימו את האיגרת לבגין. אך לא היה לו מקום בטיסת אל-על. בן-אלישר טרח וסידר לו מקום

רבים מהאישים שהגיינו לנאות מרדכי, להלווייתו של אהוד אבריא, הופתעו לגלות, שכמה מידידיו הקרובים של המנוח, ובראשם נשיא-המדינה יצחק נבון, לא הטריחו עצמם ללוותו בדרכו האחרונה. את הכנסת ייצגו היושבי-ראש יצחק בר-לב, שימרון על עבודתו המשותפת עם אבריא באיסטנבול, בשנת 1943, וכן חברי הכנסת עזריאל הר, שלמה הידלר ושימרון פרס. ראש עיריית ירושלים, טדי קולק, שהיה ידידו הקרוב של אבריא, הגיע בטיסה מירושלים, ואילו ח"כ רפ" לשעבר, מרדכי בן-פורת, הגיע לקיבוץ נאות מרדכי בטרמפים מ-מקום מגוריו באורי-הודה.

בהלוויה הסתובב מי שהיה ח"כ שגריר ומנכ"ל סולל בונה, דויד הכהן ושימרון. ארץ הפושע, עוד לא הגיעו? כששאלוהו למי הכוונה השיב: "הפושע הכי גדול בארץ הוא קרוב המישפחה שלי, ייגאל יודין. הוא הרס את הארץ והרס את עצמו." אולם לאכזבתו של הכהן יודין לא הגיע. רק אחרי שההלוויה הסתיימה וכל המנחמים נפרדו מהאלמנה, חנה אבריא, הגיע לפתע יודין, אך הכהן כבר הספיק לעזוב. בדרכו לישיבה עירו.

השבוע נזכר העיתון



שר-הארגון יצא מישיבת הממשלה והודיע לעיתונאים שהמתינו בחוץ, כי אין לו זמן לדבר עימם. אך בעודו הולך אל עבר מכוניתו, התקבצו סביבו עיתונאים, בנייהם כתב הטלוויזיה אהוד יערי. השר נעמד ליד המכונית ודיבר עמם זמן ממושך. סענה זו הזכירה את המערכון של "הגשש החיוור", מתוכניתם האחרונה: שר יוצא מישיבת הממשלה, אומר כי אין לו זמן לשוחח עם הכתבים ומדליף להם באותה הזדמנות את שנאמר בישיבה.

יצחק מודעי

לספרו של יצחק רבין, פינת קס שרות.

באותה תוכנית העלה אחד המנחים, העיתונאי חזי כרמל, את השאלה האם לא רצוי ששר-הדתות אהרון אבריא יקח הופשה עד גמר חקירת המיטרה בעניין ניו. מאזין אחד טילפן לאולפן ואמר: "אני מציע שאדון כרמל יקח לעצמו חופש. מן הי תוכנית."

לאחר הופעתו של ח"כ רבני מילוא בתוכנית החדשות בטלוויזיה, שבה דובר על ההדלפות מישיבות הממשלה,

במטוס. כאשר הגיעו לנמל-התעופה בן-גוריון, לא המתין איש מן השגרירות המצרית בישראל לבלדר, שאף לא היה מצויד באשרת-כניסה לישראל. בן-אלישר סידר לו איש רה וטילפן למישרד-החוץ בי-ירושלים, כדי שיודעו לשגרירות המצרית על בוא השליח. הבלדר שכר מונית מלוד לתל-אביב. האיגרת נמסרה לראש-הממשלה ביום הראשון שעבר.

ראש-הממשלה מנחם בגין נאם בפני פעילי המגבית בירושלים. אמר בגין: "קרא

נאי חזי כרמל באחת הפגישות שלו עם אבריא באפריקה. חזי כיהן בשנת '62 כמזכיר ראשון בשגרירות ישראל בקונגו (היום זאיר) הוא התגורר או בעיר ליאופולדווייל, כיום קינשאסה. אבריא הגיע או לביקור מן המדינה השכנה, קונגו בראזאויל, והיה עליו לחצות את נהר הקונגו, שי רוחבו תישעה קילומטרים. חזי המתין לו במעבורת, מן העבר השני של הנהר. כאשר הגיע אבריא, הסתבר לו ששכת את דרכו. לכן נאסרה כניסתו למדינה. חזי עלה על העברות והשניים שטו שלוש